

imod Bergens Samtykke til de contractmæssige Bestemmelser, som Lyndeforholdet giver Anledning til. Strengt taget kunde det synes, at en for en Umyndig af Bergen indgaaet Lyndcontract ikke burde have forbindende Kraft længere end til den Tid, da Lyndet opnaaer den fornødne Myndighed til selv at raade over Forholdet, altsaa til dets 18de Aar; men, da det uden Tvivl vilde medføre Skade for det unge Lyende, om dets Tjeneste skulde ophøre udenfor de almindelige Skiftetider, og det navnlig maatte berygtes, at det kunde miste en Tjeneste, som det ønskede at beholde, naar Husbonden ikke kan erhverve nogen Sikkerhed for, at det Lyende, som han har fæstet, medens det var umyndigt, vil fortsætte Tjenesten, efterat være bleven 18 Aar gammelt, er det fundet gavnligt at udstrække den af Bergen afflutede Lyndcontractis Gyldighed noget videre. Dog maa der gives Lyndet Ret til, efterat have opnaaet en Alder af 18 Aar, at opsiges Tjenesten til første almindelige Skiftetid med sædvanligt Barsel.

Da en gift Kone skal følge Manden i Henseende til Bopæl, kan hun heller ikke bortfaste sig uden hans Samtykke. Gjør hun det, er Contracten uforbindende for hende og Mand. Udebliver hun af Tjenesten, kunne derfor de sædvanlige Følger af sliq Udeblivelse ikke indtræde. Har Manden derimod ikke kunnet forhindre, at Tjenesten tiltrædes, er det ikke ønskeligt, at den pludseligen skal afbrydes. Manden kan vel fordrø, at Konen strax forlader Tjenesten, uden at dette har de Virkninger, som indtræde, naar et Lyende ulovligen gaaer bort af sin Tjeneste; men det synes dog billigt, at derved fortabes Ret til den til saadan Tid fortjente, men endnu ikke til Betaling forfaldne Løn. At derhos Fæstepengene skulle tilbagebetales, naar ikke den fra først af paatagne Tjenestetid er udløben, er overeensstemmende med de om Fæstepenge iøvrigt givne Regler. Fæster en gift Kone sig bort under Mandens Graværelse og ved denne forhindres i at erhverve hans Samtykke, maa det antages, at hun har handlet til deres fælles Bedste, og Contracten bør derfor staae ved Magt, jvf. D. L. 5—1—13. At den Kone, der er skilt fra sin Mand i Henseende til Bord og Seng,

kan tage Tjeneste uden at behøve hans Samtykke, er grundet i Sagens Natur.

Man har fundet det uforlødent at optage i Lovudkastet Bestemmelse om, hvilke Personer der kunne fæste et Lyende. Dette maa iøvrigt bedømmes efter de almindelige Grundsatninger om Evne til at paadrage sig contractmæssige Forpligtelser.

§§ 2—5.

I Kjøbenhavn skulle Fæstemænd antages og edfæstes af Dyrigheden, som ogsaa sætter en Taxt for dem. Plac. af 28de Juli 1728, 3die December 1755 § 19, jvfr. Refer. 27de Decbr. 1815 § 9. Udenfor Kjøbenhavn maa Enhver, der kan paatage sig saakaldte Commissionsforretninger, ogsaa kunne udføre Forretninger som Fæstemænd; men Dyrighederne kunne dog ogsaa ansætte Fæstemænd i de Kjøbstæder, hvor dette findes gavnligt, Canc.-Circ. af 22de Mai 1819. Herved bør det uden Tvivl i det Bæsentlige forblive. Paa Landet vil der sjældent være Anledning til at ansætte nogen Fæstemænd; men Loven kan dog gjerne affattes saaledes, at dette ikke udelukkes, jfr. Canc.-Skriv. af 11te August 1842 (Ny Coll. Tid. S. 853). For en ansat Fæstemænd synes der at burde fastsættes en passende Betaling, som han berettiges til at tage for sine Forretninger.

Det følger af en Fæstemands Stilling, at han troligen skal meddele dem, der ved hans Medvirking ville antage et Lyende, Alt, hvad han veed om dets Brugbarhed og Troskab, og at han, ved at handle herimod, udsætter sig for Ansvar. Hvis han ved en mod bedre Vidende given anbefaling forleder Nogen til at antage et udueligt og utro Lyende, synes det, at han ei alene bør give Skadeserstatning, men ogsaa underkastes en Straf, der findes passende at kunne bestemmes til Bøder fra 5 til 20 Rbd., hvorhos han, forsaavidt han har Devilling som Fæstemænd, ordentligvis bør forbyrde denne; dog har man troet det at være for strengt ubetinget at foreskrive den sidstnævnte Virkning for Forseelse første Gang begaaet. Den ansførte Straf er funden ogsaa at være passende for den Fæstemænd, der forleder et Lyende til at forlade dets Tjeneste, for at overtage en anden.

Paa Landet kan den, der ønsker en Tje-